

רעפ 2063-12-24 - אחמד חסן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2063-12-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: אחמד חסן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ב-עפ"ת 5682-07-24 מיום 6.11.2024 שניתן על ידי השופטת א' לינדנשטראוס

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) ב-עפ"ת 5682-07-24 מיום 6.11.2024, בגדרו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המבקש בבית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת (השופט ר' עומרי) ב-פל"א 2663-09-23 בגזר דינו מיום 20.5.2024.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 9.9.2024 בסמוך לשעה 23:30 נהג המבקש ברכב מסוג טרקטורון בכביש הראשי בכפר כנא. זאת חרף העובדה שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 28.11.2021, כשהוא נוהג ללא פוליסת ביטוח בתוקף, ואף לאחר שהודע לו כי הוא פסול לנהיגה למשך 36 חודשים. המבקש אף לא נשמע להוראות שוטרים אשר דרשו ממנו לעצור תוך הפעלת אמצעי כריזה. עוד מתואר כי המבקש נהג בטרקטורון בהיותו שיכור, כאשר בבדיקת אוויר נשוף שנערכה לו נמצא ריכוז אלכוהול של 585 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף וכשריח אלכוהול נודף מפיו.

המבקש הורשע על בסיס הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), נהיגת רכב בשכרות לפי סעיפים 39א ו-62(3) לפקודה, נהיגה תחת משקאות משכרים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים לפי סעיף 10(א) לפקודה.

3. בית משפט השלום בגזר דינו עמד על חומרת מעשיו של המבקש ונסיבות ביצועם, המבטאים זלזול בוטה הן ברשויות אכיפת החוק והן במערכת המשפט. בנוסף צוין הסיכון הרב במעשי המבקש לשלומם וביטחונם של משתמשי הדרך. על רקע האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 5 חודשי מאסר בפועל אשר ניתן וירוצו בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונש פסילה בין 24 חודשים ל-36 חודשים. בגדרי מתחם העונש ההולם, בית משפט השלום לתעבורה שקל לקולה, בין היתר, את גילו הצעיר של המבקש; הודאתו בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן שיפוטי בעקבותיה; את רצונו לערוך שינוי משמעותי בחייו; ואת מצבה הרפואי של אמו. מנגד, לחומרה נשקל עברו הפלילי, הכולל 14 הרשעות קודמות, ביניהן הרשעות בגין נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול.

בשקלול האמור, נגזרו על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים; הפעלת 4 חודשי מאסר על תנאי, כאשר מתוכם חודש אחד ירוצה במצטבר והשאר בחופף; 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול; 25 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון למשך 3 שנים; הפעלת פסילה על תנאי של 6 חודשים, כאשר 3 חודשים ירוצו במצטבר ו-3 חודשים לריצוי בחופף; 7 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעה למשך 3 שנים; וקנס בסך 2,000 ש"ח.

4. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת מעשי המבקש, ועל כך שכל אחת מבין העבירות שבוצעו מצדיקה בפני עצמה ענישה מחמירה ומרתיעה, אשר לא באה לידי ביטוי בעונש שנגזר על המבקש. נוסף על כך, נקבע כי לא הובאו בגזר הדין טעמים אשר הצדיקו חריגה מהכלל לפיו הפעלת עונש מותנה תיעשה במצטבר ולא בחופף, בעיקר כאשר מדובר במאסר על תנאי "חב הפעלה". בשל האמור, עונש המאסר שהוטל על המבקש הוחמר ל-9 חודשי מאסר בפועל; 4 חודשי המאסר המותנה הופעלו כולם במצטבר; עונש הפסילה מלקבל או להחזיק רישיון הוחמר ל-30 חודשים ועונש הפסילה על תנאי הופעל במצטבר אף הוא. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה מעלה המבקש טענות רבות ביחס לפסק דינו של בית המשפט המחוזי. בתמצית יתואר, כי בין היתר נטען שבית המשפט התערב בממצאים עובדתיים שנקבעו בערכאה הדיונית, מיצה את הדין בניגוד להלכת בית משפט זה, ואף לא הצביע על "טעות עקרונית היורדת לשורש העניין" שנדרשה לשיטתו בכדי להתערב בגזר הדין. רובד נוסף של טענות המבקש מופנה כלפי היעדר הדרגתיות בענישת המבקש, הן ביחס לכך שזהו עונש המאסר הראשון שלו, הן בשל הסכמת המדינה לשחרור המבקש למעצר בית מיום הדין הראשון והן בשל הפער בין הערכאות בחומרת העונש שנגזר.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 20277-11-24 דסה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.11.2024)). יתרה מכך, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים יוצאי דופן שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 34769-11-24 אלגריבי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.11.2024)). המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

מעשיו של המבקש חמורים, וכל עבירה בה הורשע מתעלה על האחרת בחומרתה ובמידת הסכנה הטמונה בה לביטחון הציבור. כפי שציינתי פעמים רבות, חומרתן הרבה של עבירות התעבורה מחייבת הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה, וזאת בשל הסכנה המגולמת בהן לעבריין ולכלל משתמשי הדרך (רע"פ 3431/24 גבארין נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.4.2024)). הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח נסיבותיו החריגות של המקרה שלפנינו, בין היתר מאחר שהמבקש ביצע את העבירות מושא כתב האישום תוך שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בשל אותן עבירות בהן הורשע במקרה דנן. זאת, באופן המלמד כי הוא אינו ירא את הדין, וגם עונש מאסר אינו מרתיע אותו מהפרת החוק ברגל גסה. על רקע האמור, ברי כי העונש שנגזר עליו הולם את חומרת מעשיו ואין מקום להתערב בו, לא כל שכן, במסגרת "גלגול שלישי". בנסיבות אלו, ולנוכח חומרת מעשיו של המבקש, גם בפער בענישה שבין ערכאות קמא, אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 7921/23 אבו קנדיל נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.11.2023)).

אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' כסלו
תשפ"ה (03 דצמבר
2024).

יוסף אלרון
שופט